

Dosarul nr. 2ra-1432/20

Prima instanță: Judecătoria Hîncești sediul central (jud. I. Dadu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, V. Buhnaci, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

21 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ecaterina Sidoruc, reprezentată de avocatul Dinu Băgu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Cooperativei Raionale de Consum „Hîncoop” împotriva Ecaterinei Sidoruc cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 24 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Ecaterina Sidoruc și menținută hotărârea din 13 mai 2019 a Judecătoria Hîncești sediul central, prin care acțiunea a fost admisă integral

constată:

La 11 ianuarie 2018, CRC „Hîncoop” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ecaterinei Sidoruc cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că a fost angajată în calitate de vânzătoare la unitatea comercială a CRC „Hîncoop”, magazinul Bar nr. 2 din localitatea Bujor, conform dispoziției nr. 4-c din 18 ianuarie 2017, fiind semnat contractul individual de muncă, iar la 18 ianuarie 2017, a fost semnat și contractul de răspundere materială conform prevederilor art. 339 Codul muncii.

A menționat că pe parcursul îndeplinirii obligațiilor de salariat, pârâta a admis lipsa bunurilor materiale, fapt ce se confirmă prin rapoarturi gestionare din 10 iulie 2017 și 5 septembrie 2017.

Astfel, la 9 iulie 2017, sub semnătura Președintelui Biroului Executiv, Lidia Tașca a fost emisă decizia privind efectuarea inventarierii la magazinul din localitatea Bujor.

În rezultatul inventarierii a fost depistată lipsa bunurilor materiale în sumă de 18 585,70 de lei. Drept urmare, au fost întocmite rapoarturi gestionare cu privire la inventarierea magazinului din satul Bujor prin care se identifică sumele de bani și

anume, raportul gestionar din 10 iulie 2017 - suma de 12 217,70 de lei și raportul gestionar din 5 septembrie 2017 - suma de 6 368 de lei.

A menționat că vinovăția pârâtei se confirmă și prin lămurirea acesteia din 10 iulie 2017, prin care ultima se obligă de a restitui suma restantă în termen de 10 zile, inclusiv prin achitarea în casa CRC „Hîncoop” a sumelor de 1 790 de lei conform chitanței de casă nr. 3412 din 10 iulie 2017 și suma de 680 de lei, chitanța de casă nr. 4523 din 6 septembrie 2017.

Pentru a soluționa conflictul pe cale amiabilă, pârâtei i-a fost expediată pretenția nr. 07/4-138 din 3 octombrie 2017, prin care a fost solicitată recuperarea prejudiciilor suportate, însă, fiind recepționată de către destinatar, nu au fost întreprinse careva acțiuni pentru soluționarea conflictului pe cale amiabilă.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 10-11, 14-15 Cod civil, art. 10, 327-328, 333, 337-338 Codul muncii, art. 166-167, 174-175 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea prejudiciului material în rezultatul lipsei bunurilor materiale în sumă de 18 585,70 de lei și a taxei de stat în cuantum de 557,58 de lei.

Prin hotărârea din 13 mai 2019 a Judecătoriei Hîncești sediul central, a fost admisă acțiunea integral.

A fost încasată de la Ecaterina Sidoruc în beneficiul CRC „Hîncoop” suma de 18 585,70 de lei, cu titlu de prejudiciului material cauzat în rezultatul lipsei bunurilor materiale și cheltuielile de judecată, cu titlu de taxă de stat, în sumă de 557,58 de lei.

Prin decizia din 24 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Ecaterina Sidoruc și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au ajuns la concluzia de a încasa de la Ecaterina Sidoruc în beneficiul CRC „Hîncoop” suma de 18 585,70 de lei, cu titlu de prejudiciului material cauzat în rezultatul lipsei bunurilor materiale, or conform rapoartelor gestionare cu privire la inventariere, Ecaterina Sidoruc a admis formarea unui neajuns de bunuri materiale pentru care poartă răspundere materială în sumă totală de 18 585,70 de lei.

La 1 septembrie 2020, Ecaterina Sidoruc, reprezentată de avocatul Dinu Băgu a declarat recurs împotriva deciziei din 24 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel sau casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, menționând că pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată, decizia a fost pronunțată cu aplicarea și interpretarea eronată a legii, cu încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului și aprecierea arbitrară a probelor, erori ce au dus la soluționarea greșită a cauzei.

A comunicat că dânsa, precum și reprezentantul său avocatul Dinu Băgu nu au fost citați și nu le-a fost adusă la cunoștință încheierea de reluare a procesului civil.

A menționat că citația pentru data de 24 iunie 2020 ora 10:00 în incinta Curții de Apel Chișinău, situată pe str. Teilor 4, sala nr. 6, a fost expediată la adresa de email dinu.baguu@gmail.com și a fost recepționată la 26 mai 2020, astfel, procedura

de citare legală nu a fost efectuată, fiind încălcat grav dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare într-un proces civil, apelantul nu a fost citat în modul corespunzător pentru a participa la judecarea cauzei sale.

Încălcarea dată a lipsit-o de dreptul la un proces echitabil, de a contesta expertiza, de a-și prezenta poziția și argumentele suplimentare la cererea de apel depusă, de a audia martorul Violeta Coșleț, cu care a lucrat împreună la aceeași filială și care avea aceleași obligații ca și dânsa, fiind lipsită și de posibilitatea adresării cu o cerere pentru a fi dispusă o expertiză contabilă (audit) care să studieze actul de inventariere pentru a fi cu certitudine stabilită care este suma prejudiciului.

A reiterat că muncea la CRC „Hîrcoop”, însă nu avea încheiat un contract individual de muncă și niciun contract de răspundere materială încheiat legal.

A considerat că urmează să fie aplicate principiile generale de răspundere materială a salariatului în limitele unui salariu mediu în temeiul art. 333 și 336 Codul muncii.

Prima instanță a examinat și cercetat doar probele prezentate în modul necorespunzător de intimat, probele prezentate de către ea nu se regăsesc în textul hotărârii motivate, astfel fiind încălcat principiul nemijlocirii și oralității dezbaterilor judiciare.

A mai notat că nu a beneficiat de un apărător în primă instanță, astfel neavând posibilitatea de a se apăra efectiv, același lucru fiind și în instanța de apel apărătorul și ea nefiind citați după reluarea procesului.

La 9 septembrie 2020, în adresa CRC „Hîrcoop” a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Ecaterina Sidoruc, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 206), fiind recepționată la 14 septembrie 2020, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 208).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care CRC „Hîrcoop” să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată la 30 iunie 2020, la adresa electronică a reprezentantului recurente, avocatului Dinu Băgu, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la actele cauzei (f. d. 189).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 1 septembrie 2020 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ecaterina Sidoruc, reprezentată de avocatul Dinu Băgu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ecaterina Sidoruc, reprezentată de avocatul Dinu Băgu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza

Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Ecaterina Sidoruc, reprezentată de avocatul Dinu Băgu urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ecaterina Sidoruc, reprezentată de avocatul Dinu Băgu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu